

O Popelce Zamožnému sedláckovi zemřela žena a on zůstal sám s dcerkou. Znovu se oženil a druhá žena mu přivedla své dvě dcery, tuze mamivé a zlé. Ubohá sesifčička pro ně musela tvrdě pracovat, a tak byla pořád celá ukopřená. Začali jí říkat Popelka.

Jednou se otec chystal na trh a pít se dcer, co by chtěly přivést. „Hedvábí a šperky!“ porouchaly si. „A co ty, Popelko?“ zeptal se vlastní dcery. „I co vám o klobouk zavadi,“ odpověděla. Když nakoupil a vracel se domů, fukla mu o klobouk lístková větvička se třemi oříšky. Dával jí Popelce a ona si ji schovála. Tou dobou pořádál král na zámku bál, aby si princ vybral nevěstu. Pozvány byly i sedláckovy dcery. Strajily se a Popelka musela pomáhat, bylo jí však do pláče. Tak si přála jít na ples Macecha ale smíchala čouku s popelem a porouchla: „Než se vrátíme, ať je to přebrání!“ A odešly do zámku. Popelka přebírala, když tu zaslechla fukání na okýnko. Otvářela a dovnitř vletl holoubci, kteří jí začali pomáhat. Za chvíli byli hotoví a zanechali tu lístkový oříšek z její větvičky. Rozloukla ho a objevila nádherné šaty. Oblékla si je a spěchala na bál. Byla tak krásná! Princ tančil jenom s ní. O půlnoci se ale musela vrátit, dřív než macecha a sestry. Další večer se opět konal bál a Popelka pomáhala s přípravami. Macecha pak sesypala čouku a hrách a nakázala je přebrat. Ale to už na okno fukali holoubci

a začal čouku a hrách řídit. Přinesli také druhý oříšek, v němž byly překrásné šaty. Popelka zase protančila s princem celý večer. O půlnoci však zmizela a on ji marně hledal. Třetí večer, když všichni odešli na bál, musela přebírat čouku, hrách a kroupy. Doufala, že jí ptáčková pomohou. Ti nemeškali a přinesli i poslední oříšek, kde byly šaty zlatem vyšívané. Princ si tentokrát Popelku hledal – dal pořídit zámecké schody lepidlem, aby nemohla utéct. O půlnoci dívka zmizela z tanečního sálu a spáchala domů. Na schodech jí však zůstal přilepený střevíček. Vyzula jej a bázela dál.

Princ dal vyhlásit, že ta, která nalezenej střevíček obuje, se stane jeho ženou. A začal jej zkoušet všem dívkám v okolí. Dojel i k sedláckovi a sestry hned střevíček zkoušely, ale neobuly jej. „Máte tu ještě nějakou dívku?“ pít se zoufalý princ. „Jistě, Popelku!“ usmál se sedlák. Když Popelka nazula střevíček, padl jí jako utíly! Princ hned poznal svou milou a odvedl si ji na zámek. A co macecha a sestry? Pukly závidli!

